

ZEVENDE ZONDAG D.H.J.

*Ik onderneem iets nieuws,
het begin is al gemaakt.
Dat je dit niet ziet!*
(Jesaja43)

*Wat is gemakkelijker: tot de lamme zeggen
'je zonden zijn u vergeven' of
'Sta op, neem uw bed en loop'?*
(Marcus 2)

VOORAF

Orgelspel

INTREDE

Lied.

A.: Het leven voert ons (3c)

*t.: Sytze de Vries
m.: Willem Vogel*

WELKOM.

*'Ik onderneem iets nieuws;
het begin is al gemaakt.
Datje dit niet ziet !'*

*Het verleden heeft sporen nagelaten,
'vorm aangenomen'
wetten en waarheden gegenereerd;
naar het verleden kun je verwijzen.
De toekomst is als zaad in de grond,
groeit ongeziens onderhuids
in en uit de schoot van heden en verleden
maar de signalen die het afgeeft
zijn als kindertaal zo vaag.
Daarom dat velen het
tegen de loop van de tijd in
bij het oude willen houden.*

*Welkom u allen hier
om wille van elkaar
in Gods naam samen.*

+

A.: Het leven voert ons (2c)

SCHULD BEKENNEN.

V.: Je was ziek -
ik zocht je niet op.

Je was alleen -
ik hield je geen gezelschap.

Je had honger -
ik gaf je niet te eten.

Je had dorst -
ik liet je niet drinken.

Je was vreemde, vluchteling -
ik nam je niet op.

Je vroeg om je recht -
ik kwam niet voor je op.

Je stierf en
werd vergeten.

**A.: VERGEVEN WIJ ELKAAR
EN GOD EN GOED ONS ALLEN.**

BEZINNING.

**A.: Gij hart, Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem, ziel in mensen
ontferm U over ons.**

*Geen nieuwe lap op 'n oud kleed!
Het oude scheurt weer
en het nieuwe heb je verknipt.*

Lucas 5

**A.: Gij hart, Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem, ziel in mensen
ontferm U over ons.**

*Geen nieuwe wijn in oude zakken!
De zakken barsten
en de wijn ben je kwijt.*

**A.: Gij hart, Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem, ziel in mensen
ontferm U over ons.**

*Laat het verleden rusten!
Vier het heden en
schep toekomst.*

**A.: Gij hart, Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem, ziel in mensen
ontferm U over ons.**

GEBED.

(Naar Dag Hammarskjöld)

Gij, ons ver te boven
en toch met ons vergroeid -

dat allen U zien ook in mij;
dat ik U een weg bereid
en dankbaar denk aan alles
wat me is gegeven -
dat de nood van anderen
me niet ontgaat en
dat Gij mij bewaart
in Uw liefde zoals Gij wilt
dat ik allen in mijn liefde bewaar.

Amen.

Lied. Er ging iets moois voorbij (2c)

*t. Adema van Scheltema
m.: Willem Vogel*

EERSTE LEZING.

Jesaja 43,18-19.21-22.24-25

Zo spreekt de Heer:

'Denk niet meer aan het verleden;
blijf niet hangen bij wat al lang voorbij is.
Ik onderneem iets nieuws;
het begin is er al. Dat je dit niet ziet !

Door de wilde steppe komt een weg en
door de dorre woestijn stromen rivieren.
En jullie zult mijn lof verkondigen,
al wilde ge Mij niet kennen en hebt ge
aan Mij geen boodschap gehad.
Met je misstappen zijn jullie me veeleer
tot last geweest en met al je kwaad heb je
mijn geduld danig op de proef gesteld.
Toch - Mezelf trouw - vergeef ik
alle ongerechtigheden en zie Ik
jullie zonden over het hoofd.'

Lied. Er ging iets moois voorbij (2c)

HET EVANGELIE.

Marcus 2,1-12

Toen Jezus in Kafarnaum was teruggekeerd en de mensen hoorden dat hij thuis was, stroomden ze met zovelen samen, dat er voor de deur voor hemzelf geen plaats meer was om zijn leer te verkondigen. Vier mannen wilden een lamme bij hem brengen, maar zagen geen kans dicht bij Jezus te komen. Daarom legden ze het dak bloot boven de plaats waar hij zich bevond, maakten er een opening in en lieten het bed met de lamme zakken. Toen Jezus hun geloof zag zei hij tot de lamme: 'Mijn zoon, uw zonden zijn u vergeven.' Maar enkele schriftgeleerden tussen het volk mokten: 'Wat zegt die man daar? Het is godslasterlijk! Alleen God kan zonden vergeven!' Jezus wist wel dat zij zo dachten en zei hun: 'Wat redeneren jullie toch bij jezelf? Wat is gemakkelijker, tot de lamme zeggen: 'Je zonden zijn je vergeven, of: Sta op, pak je bed en loop? Welnu, opdat ge weet dat de Mensenzoon macht heeft op aarde zonden te vergeven', - Hij richtte zich tot de lamme - 'Ik zeg je, sta op, neem je bed mee en ga naar huis.' Hij stond op, nam zijn bed en voor aller ogen ging hij naar buiten. Iedereen stond versteld en allen verheerlijkten God. Ze zeiden: 'Zoiets hebben we nog nooit gezien.'

Lied. Er ging iets moois voorbij (2c)

MEDITATIE.

Het gaat erom dat God ervaren wordt en dan niet uitsluitend uit het Boek - om het protestants te zeggen - en niet alleen in mis en sacramenten - om het katholiek te zeggen. De kennis met God moet een ondervindelijk kennen van God zijn; dus God ervaren. Aan het gebrek hieraan dragen de kerken schuld, omdat zij de mystieke dimensie van geloven niet overgebracht hebben. Heel eenvoudig gezegd: we moeten weer leren bidden. (Dorothee Sölle)

Het evangelie van vandaag over de lamme die van Jezus te horen krijgt dat zijn zonden hem vergeven zijn en die daarna opgedragen wordt zelf zijn bed op te pakken en te voet weg te gaan - dit evangelie moet gelezen en verstaan worden vanuit het geloof van toen, dat ziekte en lijden veroorzaakt worden door zonde en kwaad doen. Heel bekend is het verhaal van de man Job die van alles wat hem dierbaar is - tot en met zijn gezondheid - berooid wordt en dan van zijn godgeleerde vrienden te horen krijgt dat het hoe dan ook toch ergens zijn eigen schuld moet zijn. Job legt zich niet neer bij deze verklaring van het lijden in de wereld, vindt geen vrede bij een bewegend en belerend dogma en komt pas tot rust als hij het bestaan kan zien als een mysterie dat hem te boven gaat en diep vertrouwen inboezemt. Ook bekend is het antwoord dat Jezus van Nazaret zijn volgelingen gaf toen ze - bij het zien van een blindgeborene langs de weg - hem vroegen wie er nou gezondigd had: de blinde zelf of zijn ouders. 'Hij niet en zij niet' was Jezus' antwoord. (Joh. 9)

In onze tijd is soms te horen dat ziekte te wijten kan zijn aan ongezond leven, maar God en zonde worden er buiten gelaten, - al kun je je afvragen aan wie, welk adres de verzuchting 'waar heb ik dit aan verdiend, - aan te danken?' gericht is.

Kort orgel

Toen ik achttien was, had ik een heel diepe ervaring. Het gebeurde aan me. Als ik het probeer te vertellen ga ik stamelen. Ik voelde me in die tijd niet gelukkig. Maar dwars door alles heen ervoer ik ineens een Liefde die alles omvat. Ik was een heel nietig wezentje in een heel Grote Werkelijkheid, die mij vulde met liefde en zin. Het voelde als God. Was het Iemand of Iets? . . . Wat ik voelde was een geheimvolle Aanwezigheid die mij eindeloos te boven gaat en die tegelijk verborgen is in alles. Ik voelde me verbonden met alles en ieder-een . . . Ik was niet anders dan tevoren; ook de wereld was nog altijd even gebroken als altijd. In zekere zin werd ik daar nog gevoeliger voor. Er was iets met blijvende invloed gebeurd.

Ik onderneem iets nieuws; het begin is er al.

Dat je dit niet ziet!"

liet Jesaja in zijn tijd het volk weten.

Jeremia, telg van een leidinggevende familie, is een stuk duidelijker wanneer hij wijst op de groei van het religieuze besef van de mensen.

Het is alsof hij de leiders van het volk afneemt wat ze zich hebben toegeëigend - het aangeboren besef van God en het goddelijke - en dit aan de mensen teruggeeft, wie en wat deze ook zijn.

'De tijd komt dat God en Goed opnieuw met de mensen begint. Hij legt in hun binnenste wat Hij met hen wil en voorheeft. Hij grift hen in het hart, dat Hij hun God is en dat zij zijn mensen zijn. De tijd nadert, dat de mensen niet langer op God en Goed gewezen hoeven te worden. Iedereen, groot en klein, kent Hem van binnenuit.'

(Jer. 31,31-34)

Toen vanaf het midden van de vorige eeuw de belangstelling voor de oosterse godsdiensten, hun ideeën en geloofspraktijken zoals mediteren, in het westen onweerstaanbaar groeide - toen tegelijk de catechismus met 'zijn antwoord op alle vragen' in de gezinnen van de keukentafel en op school van het rooster verdween, - toen had het de kerk duidelijk moeten zijn dat 'het ijs aan het kruien was', dat er beweging zat in het innerlijk en uiterlijk van het aloude kerkelijk geformuleerde christelijke geloof, - een beweging van verinnerlijking, van weggaan uit dogma, wet en leer richting intuïtie van het goddelijke, mystiek beleven van het mysterie en daarmee gepaard begrip en gevoel voor datgene wat alle mensen gemeen hebben, hen met elkaar verbindt. Een parochiaan van de Nicolaasparochie in Valkenswaard die precies zoals zo velen ziet dat de kerk 'in verval' is, - dat kerken verdwijnen, parochies worden samengevoegd tot mammoet-verbanden met her en der een priester die alleen al aan afscheidsvieringen de handen meer dan vol heeft - deze parochiaan, leraar Frans als dagelijks werk, schrijft:

De kerk moet wegen wijzen naar meer innerlijkheid, meer menselijke heelheid, meer levenszin. Ze moet de mensen leren hoe je tot verdieping, stilte en innerlijke ruimte kunt komen; de ruimte waarin het goddelijke Mysterie zich laat voelen en je kunt ervaren dat alles zijn zin en waarde heeft.

(C. v. Woerkum)

Carnaval - feest van zotternij, de teugels vieren, klets verkopen - breidt zich steeds verder uit. Zou er vanuit veldkapel en stamkroeg ook niet enige creativiteit gestoken moeten worden in nieuwe vormen voor 'de Vasten' - om samen het bestaan ook stil ingetogen te beleven, te vieren?

Nieuwe vormen: vanuit kapel en kroeg, - dus
 'van onderaf', want 'n boom niet geworteld in 't veld
 verdort net zo rap als een kerstboom zonder kluit.
 God is niet zo van letter en leer; niet uit de hoogte.
 God is meer van 'beleven met hart en nieren'.

Orgel

BELIJDENIS.

Gaat u staan

Lied. Die ons schiep en ook nu nog t.: S. de Vries
 m.: W. Vogel

ONDERBREKING.

Brood en Beker
 Collecte

Lied.**BROOD EN BEKER.**

*In het vluchtige moment de Eeuwige zien;
 in de tijd die vliegt de Oneindige -*

*in de lach de blijde hoop voelen;
 in het leed een hand die vasthoudt*

*en in het brood het leven zien
 dat wij delen met elkaar*

*totdat ons gebroken bestaan
 voor eens en voorgoed zal zijn geheeld.*

GEDACHTENIS.

*Bid voor die ziek zijn
 naar ziel of lichaam;
 en wie van ons is en blijft zonder letsel ?*

*Bid voor die waken, liefdevol zorgen;
 en op wie van ons wordt vroeg of laat
 geen beroep gedaan ?*

*Gedenk hen die ons zijn ontvallen;
 en wie van ons mist niemand ?
 Met eerbied noemen wij bij naam:*

*Gedenk ook hen die waar ter wereld ook
 vergeten zijn heengegaan.*

Dat zij en allen rust en vrede kennen.

GEBED AAN TAFEL.

Gezongen, gezegd

**A.: Een glimp van U in het brood
 gebroken, het leven gedeeld;
 in de beker gedronken
 ons dagelijks lief en leed.**

*Waar Hij was, die mens Jezus Christus
 kwamen lammen in de benen,
 gingen doven de oren open en
 vielen blinden de schellen van de ogen.*

*Waar Hij was vluchtten kramp en koorts
 uit het lijf van de mensen,
 werd de gemeden melaatse in de kring
 opgenomen en zieken de straffende
 vinger Gods uit het hoofd gepraat.*

*Waar Hij was werden brood en vis
van harte gedeeld en groeide uit amper
iets voor één overvloed voor allen.*

*Waar Hij was verliet God zijn hoge
hemel en werd een vader
die leeft en lijdt met de mensen.*

**A.: Een glimp van U in het brood
gebroken, het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

*Hij was een man
met het hart op de tong,
had niet dat moeilijke van geleerden
die met letter en wet
het leven verduisteren.*

*Hij vertelde het daagse leven:
over een zaadje zo klein
en de boom zo groot;
over een man met schuren vol
en zo arm als wat;
over een kind dat wegliep
en terugkwam;
over de mensen
die bij het goed wat ze doen
en het kwaad wat ze laten
niet weten dat ze God voor zich hebben.*

Duidelijke taal voor wie horen wil.

**A.: Een glimp van U in het brood
gebroken, het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

*Vanaf de berg zag Hij
de wereld op zijn kop.
'Zalig de armen; want je bent
niet gelukkig om wat je bezit
en je wordt niet rijk van wat je hebt.
Zalig die van wapens
niet willen weten;
ze winnen de wereld zonder geweld.
Zalig die hun zinnen zuiveren;
ze vinden God in 't diep van hun hart.
Zalig die deemoedig zijn;
als een kind bij Moeder
zijn zij geborgen bij God.
In dit vertrouwen heeft Hij
van de wereld afscheid genomen.*

**A.: Een glimp van U in het brood
gebroken, het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

*Hij nam brood,
zegende, brak het en zei:
Dit ben ik en ik beloof jullie vast
dat ge zult eten en drinken
aan mijn tafel in Vaders huis.
Neem het, eet het. -*

*Hij nam de beker, zegende die,
reikte hem over en zei:*

*Neem de beker van Mij over
en geef hem door;
want Ik zal er pas weer van drinken
wanneer alles is voltooid.*

*Doe wat ik heb gedaan
en vergeet me niet.*

**A.: Een glimp van U in het brood
gebroken, het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

*Bij leven niet begrepen
en in de steek gelaten
gedoemd te worden vergeten,
is Hij onweerstaanbaar
doorheen de dood tot leven gekomen -
is Hij voor allen die in Hem
hun ware aard en God herkennen
geworden die Hij is:
de mens een broeder, God een zoon.*

Bid zoals hij gebeden heeft.

ONZE VADER.

Brood breken

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

**A.: Wat in mensen leeft
aan vreugde en verdriet
het wordt gedragen
op de woorden van een lied.**

t.: M. Zagers
m.: W. Vogel

*Trek samen op met
nabije vriend, verre vreemde,
met geestverwant en tegenpool.
Bid en ga met elkaar.*

**A.: Wat in mensen leeft
aan droom en visioen
het staat geschreven
in verhalen nu en toen.**

*Help wie zelf niet kan
ontzie wie kwetsbaar is
ga naar waar niemand komt.
Bid en geef om elkaar.*

**A.: Wat in mensen leeft
aan twijfel en geloof
het houdt ons gaande
als een stille stem van hoop.**

*Zie het wonder dat zich afspeelt
eerbiedig al wat is geschapen
en vier het Hart van je bestaan.
Bid en tref daar elkaar.*

**A.: God die ons omgeeft
Uw schepping niet verlaat
naar wie wij leven
hart en ziel van wat bestaat.**

ZEGENWENS

Zegenen wij elkaar met hart en handen
met raad en daad in Gods naam, +
Vader Zoon en Heilige Geest.

A.: Amen.

ORGELSPEL

© Open Kerk Helvoirt